

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (peto vijeće)

13. rujna 2017.*

„Žalba – Zajednička ribarstvena politika – Izvanugovorna odgovornost Europske unije – Zahtjev za naknadu štete – Uredba (EZ) br. 530/2008 – Hitne mjere Europske komisije – Dovoljno ozbiljna povreda pravnog pravila – Mogućnost isticanja te povrede – Načelo nediskriminacije – Pravomoćnost”

U predmetu C-350/16 P,

povodom žalbe na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, podnesene 24. lipnja 2016.,

Salvatore Aniello Pappalardo, sa stalnom adresom u Cetari (Italija),

Pescatori La Tonnara Soc. coop., sa sjedištem u Cetari,

Fedemar Srl, sa sjedištem u Cetari,

Testa Giuseppe & C. Snc, sa sjedištem u Cataniji (Italija),

Pescatori San Pietro Apostolo Srl, sa sjedištem u Cetari,

Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo & C., sa sjedištem u Pescari (Italija),

Valentino Pesca Sas di Camplone Arnaldo & C., sa sjedištem u Pescari,

koje zastupaju V. Cannizzaro i L. Caroli, *avvocati*,

žalitelji,

a druga stranka postupka je:

Europska komisija, koju zastupaju A. Bouquet i D. Nardi, u svojstvu agenata, s izabranom adresom za dostavu u Luxembourg,

tuženik u prvom stupnju,

SUD (peto vijeće),

u sastavu: J. L. da Cruz Vilaça, predsjednik vijeća, A. Tizzano, potpredsjednik Suda, u svojstvu suca petog vijeća, M. Berger, E. Levits (izvjestitelj) i F. Biltgen, suci,

nezavisna odvjetnica: E. Sharpston,

tajnik: C. Strömholm, administratorica,

* Jezik postupka: talijanski

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 31. svibnja 2017.,

odlučivši da u predmetu odluči bez mišljenja,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Svojom žalbom Salvatore Aniello Pappalardo, Pescatori La Tonnara Soc. coop., Fedemar Srl, Testa Giuseppe & C. Snc, Pescatori San Pietro Apostolo Srl, Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo & C. i Valentino Pesca Sas di Ciaccio Luciano e Camplone Arnaldo & C. zahtijevaju ukidanje presude Općeg suda Europske unije od 27. travnja 2016., Pappalardo i dr./Komisija (T-316/13, neobjavljena, u daljnjem tekstu: pobijana presuda, EU:T:2016:247), kojom je potonji odbio njihovu tužbu za naknadu štete koju su navodno pretrpjeli nakon donošenja Uredbe Komisije (EZ) br. 530/2008 od 12. lipnja 2008. o uspostavi hitnih mjera u pogledu ribolova plavoperajne tune plovilima s okružujućom mrežom plivaricom u Atlantskom oceanu istočno od 45° zapadne zemljopisne dužine i u Sredozemnome moru (SL 2008., L 155, str. 9.).

Pravni okvir

- 2 Cilj Uredbe Vijeća (EZ) br. 2371/2002 od 20. prosinca 2002. o očuvanju i održivom iskorištavanju ribolovnih resursa u okviru Zajedničke ribarstvene politike (SL 2002., L 358, str. 59.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 4., svezak 3., str. 38.) jest uspostaviti višegodišnje upravljanje ribarstvom radi dugoročne održivosti tog sektora.
- 3 Članak 7. Uredbe br. 2371/2002, naslovljen „Hitne mjere Komisije”, određuje:

„1. Ako postoje dokazi da ribolovne aktivnosti dovode u ozbiljnu opasnost očuvanje živih vodenih bogatstava ili morski ekosustav i da je potrebno odmah postupati, Komisija može, na temelju opravdanog zahtjeva države članice ili na vlastitu inicijativu, odlučiti o uvođenju hitnih mjera koje ne smiju trajati dulje od šest mjeseci. Komisija može donijeti novu odluku o produženju hitnih mjera za razdoblje od najviše šest mjeseci.

2. Država članica dostavlja zahtjev istodobno Komisiji, drugim državama članicama i regionalnim savjetodavnim vijećima. Oni mogu, u roku od pet radnih dana od primitka zahtjeva, dostaviti Komisiji pismene primjedbe.

Komisija donosi odluku u roku od 15 radnih dana od primitka zahtjeva iz stavka 1.

3. Hitne mjere odmah stupaju na snagu. O njima se obavješćuju dotične države članice i objavljuju se u *[Službenom listu Europske unije]*.

4. Odluku Komisije dotične države članice mogu uputiti Vijeću u roku od 10 radnih dana od primitka obavijesti.

5. U roku od mjesec dana od primitka te odluke, Vijeće može kvalificiranom većinom donijeti drukčiju odluku.”

4 Članak 1. Uredbe br. 530/2008 određuje:

„Ribolov plavoperajne tune u Atlantskom oceanu istočno od 45° zapadne zemljopisne dužine i u Sredozemnome moru plovilima s okružujućom mrežom plivaricom koja plove pod zastavom Grčke, Francuske, Italije, Cipra ili Malte ili su registrirana u tim državama članicama zabranjuje se od 16. lipnja 2008.

[...]” [neslužbeni prijevod]

5 Članak 2. navedene uredbe glasi kako slijedi:

„Ribolov plavoperajne tune u Atlantskom oceanu istočno od 45° zapadne zemljopisne dužine i u Sredozemnome moru plovilima s okružujućom mrežom plivaricom koja plove pod zastavom Španjolske ili su registrirana u toj državi članici zabranjuje se od 23. lipnja 2008.

[...]” [neslužbeni prijevod]

Okolnosti spora

- 6 Žaliteljima su kao vlasnicima plovila koja plove pod talijanskom zastavom 2008. dodijeljene kvote za ribolov plavoperajne tune okružujućom mrežom plivaricom.
- 7 Na temelju članka 1. Uredbe br. 530/2008, taj je ribolov zabranjen plovilima s okružujućom mrežom plivaricom koja plove pod grčkom, francuskom, talijanskom, ciparskom ili malteškom zastavom od 16. lipnja 2008. Naprotiv, u skladu s člankom 2. te uredbe, za plovila s okružujućom mrežom plivaricom koja plove pod španjolskom zastavom ta je zabrana stupila na snagu tek 23. lipnja 2008.
- 8 Sud je u presudi od 17. ožujka 2011., *AJD Tuna* (C-221/09, EU:C:2011:153) Uredbu br. 530/2008 proglasio nevaljanom jer su se u njoj sadržane zabrane u pogledu plovila s okružujućom mrežom plivaricom koja plove pod španjolskom zastavom i gospodarskih subjekata Zajednice koji su s njima sklopili ugovore primjenjivale od 23. lipnja 2008., dok su se te zabrane za plovila s okružujućom mrežom plivaricom koja plove pod grčkom, francuskom, talijanskom, ciparskom ili malteškom zastavom kao i za gospodarske subjekte Zajednice koji su s potonjima sklopili ugovore primjenjivale od 16. lipnja 2008, a to različito postupanje nije bilo objektivno opravdano s obzirom na cilj koji se želio postići člankom 7. stavkom 1. Uredbe br. 2371/2002.
- 9 Osim toga, Opći sud rješenjem od 14. veljače 2012., *Italija/Komisija* (T-305/08, neobjavljeno, EU:T:2012:70) utvrdio je da nije potrebno odlučiti o tužbi Talijanske Republike kojom se zahtijevalo poništenje članka 1. Uredbe br. 530/2008 jer je tužba te države članice postala bespredmetna, s obzirom na to da je Sud tu uredbu proglasio u cijelosti nevaljanom.
- 10 Istog dana Opći je sud rješenjem od 14. veljače 2012., *Federcoopesca i dr./Komisija* (T-366/08, neobjavljeno, EU:T:2012:74) kao nedopuštenu odbacio tužbu za poništenje Uredbe br. 530/2008 koju su, među ostalim, podnijeli i žalitelji.

Postupak pred Općim sudom i pobijana presuda

- 11 Smatrajući da su pretrpjeli štetu zbog Komisijina nezakonitog ponašanja koje se sastojalo u donošenju Uredbe br. 530/2008, tužitelji su tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 11. lipnja 2013. pokrenuli postupak za naknadu štete koju su smatrali da su pretrpjeli, odnosno naknadu svote koja odgovara

razlici između teoretskih prihoda koje bi ostvarili od ribolova plavoperajne tune iscrpljivanjem kvota koje su im dodijeljene 2008. i prihoda koje su stvarno ostvarili nakon prerane zabrane ribolova plavoperajne tune.

- 12 Predsjednik trećeg vijeća Općeg suda rješenjem od 30. rujna 2013. odredio je prekid ispitivanja te tužbe do objave odluka Suda o žalbama koje su u međuvremenu podnesene u predmetima *Giordano/Komisija* (C-611/12 P) i *Buono i dr./Komisija* (C-12/13 P i C-13/13 P).
- 13 Sud je u svojoj presudi od 14. listopada 2014., *Buono i dr./Komisija* (C-12/13 P i C-13/13 P, EU:C:2014:2284, t. 59. i 60.) odlučivao o žalbi protiv presude od 7. studenoga 2012., *Syndicat des thoniers méditerranéens i dr./Komisija* (T-574/08, neobjavljena, EU:T:2012:583) te je presudio da je u toj presudi Opći sud pogrešno protumačio presudu od 17. ožujka 2011., *AJD Tuna* (C-221/09, EU:C:2011:153), time što je smatrao da je njome Sud Uredbu br. 530/2008 proglašio u cijelosti nevaljanom. S tim u vezi Sud je naglasio da je u potonjoj presudi *AJD Tuna* proglašena nevaljanost te uredbe samo u mjeri u kojoj je ona stavila u povoljniji položaj španjolske plivarice, a održana je valjanost datuma zabrane ribolova plavoperajne tune koji je određen u članku 1. Uredbe br. 530/2008 u pogledu plovila s okružujućom mrežom plivaricom koja plove pod grčkom, francuskom, talijanskom, ciparskom ili malteškom zastavom.
- 14 Prije odlučivanja o tužbi za naknadu štete koju su podnijeli tužitelji, Opći sud ih je pozvao da zauzmu stajalište o tim presudama Suda. Komisija i tužitelji podnijeli su svoja očitovanja dopisima tajništvu Općeg suda 6. odnosno 10. studenoga 2014.
- 15 Nakon što je podsjetio na pretpostavke za postojanje izvanugovorne odgovornosti Europske unije, Opći sud u pobijanoj je presudi konkretno ispitao zahtjev koji se odnosi na nezakonitost ponašanja koje se u predmetnom slučaju pripisuje Komisiji.
- 16 Tako je on u točkama 24. do 26. pobijane presude u biti smatrao da je ispitivanje tog zahtjeva osobito vezano uz pitanje valjanosti Uredbe br. 530/2008, kako ju je ocijenio Sud u presudi od 17. ožujka 2011., *AJD Tuna* (C-221/09, EU:C:2011:153) i pojasnio u svojoj presudi od 14. listopada 2014., *Buono i dr./Komisija* (C-12/13 P i C-13/13 P, EU:C:2014:2284), u kojoj je, prema mišljenju Općeg suda, dovedeno u pitanje rasuđivanje potonjeg u rješenju od 14. veljače 2012., *Italija/Komisija* (T-305/08, neobjavljeno, EU:T:2012:70).
- 17 U tim je okolnostima Opći sud u točki 27. pobijane presude presudio da se tužitelji ne mogu oslanjati na navedeno rješenje kako bi se pozvali na nevaljanost Uredbe br. 530/2008 u cijelosti i da je njezin članak 1. valjan u odnosu na njih.
- 18 Smatrajući ipak da odbijanje tih argumenata samo po sebi ne može prejudicirati osnovanost tužbe koju su podnijeli tužitelji, Opći je sud u točkama 34. do 40. pobijane presude provjerio je li Komisija pri donošenju Uredbe br. 530/2008 očito i ozbiljno povrijedila granice svoje diskrecijske ovlasti.
- 19 S tim u vezi on je podsjetio da Komisija u području ribolova ima široku diskrecijsku ovlast, da valja uzeti u obzir ciljeve koje je ta institucija željela ostvariti donošenjem Uredbe br. 530/2008 i da određivanje različitih datuma zabrane ribolova može biti opravdano ako to omogućuje bolje ostvarivanje tih ciljeva.
- 20 Opći je sud u točkama 38. i 39. pobijane presude naglasio i da se diskriminacija sankcionirana presudom od 17. ožujka 2011., *AJD Tuna* (C-221/09, EU:C:2011:153) odnosila samo na plovila s okružujućom mrežom plivaricom koja plove pod španjolskom zastavom.
- 21 Iz toga je zaključio da žalitelji nisu uspjeli dokazati da je Komisija očito i ozbiljno povrijedila svoju diskrecijsku ovlast te je odbio njihovu tužbu u cijelosti a da pritom nije ispitao ostale pretpostavke za postojanje izvanugovorne odgovornosti Unije.

Zahtjevi stranaka u žalbenom postupku

- 22 Žalitelji od Suda zahtijevaju da:
- ukine pobijanu presudu;
 - podredno, prihvati njihov zahtjev za naknadu navodne štete i
 - naloži Komisiji snošenje troškova.
- 23 Komisija od Suda zahtijeva da:
- odbije žalbu i
 - naloži žaliteljima snošenje troškova.

O žalbi

- 24 U potporu svojoj žalbi žalitelji ističu dva žalbena razloga, koji se temelje na pogreškama koje se tiču prava u ocjeni načela pravomoćnosti i u primjeni zahtjeva koji se odnosi na Komisijino nezakonito ponašanje.

Prvi žalbeni razlog

Argumentacija stranaka

- 25 Kad je riječ o prvom žalbenom razlogu, žalitelji tvrde da Opći sud – time što je nevaljanost Uredbe br. 530/2008 ograničio na njezin članak 2. – nije uzeo u obzir pravomoćnost rješenja od 14. veljače 2012., Italija/Komisija (T-305/08, neobjavljeno, EU:T:2012:70).
- 26 Naime, u tom rješenju Opći je sud obustavio postupak pokrenut tužbom Talijanske Republike za poništenje članka 1. Uredbe br. 530/2008 jer je nakon objave presude od 17. ožujka 2011., AJD Tuna (C-221/09, EU:C:2011:153) ta država članica ostvarila željeni cilj. On je tako riješio pitanje valjanosti te uredbe time što je naveo da je ona proglašena u cijelosti nevaljanom.
- 27 Međutim, iako je u presudi od 14. listopada 2014., Buono i dr./Komisija (C-12/13 P i C-13/13 P, EU:C:2014:2284) Sud naglasio da se ta nevaljanost odnosi samo na članak 2. navedene uredbe, učinci takve presude koja se odnosi na tužbu za naknadu štete su ograničeni jer predmet tužbe nije utvrditi ništavost akta.
- 28 Usto, sustav izmjene odluka Općeg suda u žalbenom postupku ne može opravdati to da presuda koja je postala konačna nije ujedno i pravomoćna samo zato što ju je donio sud nižeg stupnja.
- 29 Osim toga, Opći sud povrijedio je načelo legitimnih očekivanja time što je pri tumačenju presude od 17. ožujka 2011., AJD Tuna (C-221/09, EU:C:2011:153) dao prednost tumačenju koje se temeljilo na presudi od 14. listopada 2014., Buono i dr./Komisija (C-12/13 P i C-13/13 P, EU:C:2014:2284), umjesto da se oslanjao na svoja utvrđenja u rješenju od 14. veljače 2012., Italija/Komisija (T-305/08, neobjavljeno, EU:T:2012:70), to više što je, za razliku od potonje presude, to rješenje objavljeno prije podnošenja tužbe žaliteljâ.
- 30 Komisija smatra da prvi žalbeni razlog valja odbiti.

Ocjena Suda

- 31 U prilog prvom žalbenom razlogu žalitelji ističu da je Opći sud – kad je riječ o doseg proglašenja nevaljanosti Uredbe br. 530/2008 u presudi od 17. ožujka 2011., AJD Tuna (C-221/09, EU:C:2011:153) – pogrešno dao prednost pojašnjenima Suda u presudi od 14. listopada 2014., Buono i dr./Komisija (C-12/13 P i C-13/13 P, EU:C:2014:2284), umjesto tumačenju te presude Općeg suda u rješenju od 14. veljače 2012., Italija/Komisija (T-305/08, neobjavljeno, EU:T:2012:70), čime je povrijedio načelo pravomoćnosti.
- 32 Sud je u više navrata podsjetio na važnost koju u pravnom poretku Unije ima načelo pravomoćnosti (presuda od 29. ožujka 2011., ThyssenKrupp Nirosta/Komisija, C-352/09 P, EU:C:2011:191, t. 123. i navedena sudska praksa).
- 33 U tom slučaju, kao što na to u biti podsjeća Opći sud u točki 25. pobijane presude, Sud je u svojoj presudi od 17. ožujka 2011., AJD Tuna (C-221/09, EU:C:2011:153), odgovarajući na zahtjev za prethodnu odluku koji se odnosio na valjanost Uredbe br. 530/2008, presudio da je potonja nevaljana jer su u njoj određene zabrane ribolova stupile na snagu 23. lipnja 2008. samo kad je riječ o španjolskim ribarima, dok su za plovila s okružujućom mrežom plivaricom koja plove pod grčkom, francuskom, talijanskom, ciparskom i malteškom zastavom te zabrane naložene 16. lipnja 2008. a da pritom to različito postupanje nije bilo objektivno opravdano. Kako je izloženo u točki 13. ove presude, Sud je u svojoj presudi od 14. listopada 2014., Buono i dr./Komisija (C-12/13 P i C-13/13 P, EU:C:2014:2284, t. 59. i 60.), donesenoj u postupku povodom žalbe protiv presude Općeg suda o zahtjevu za naknadu štete koji su podnijeli francuski ribari, istaknuo da se nevaljanost te uredbe odnosi samo na njezin članak 2., koji se tiče španjolskih ribara, te da je stoga članak 1. navedene uredbe i dalje valjan u odnosu na plovila s okružujućom mrežom plivaricom koja plove pod grčkom, francuskom, talijanskom, ciparskom i malteškom zastavom ili su registrirana u tim državama članicama.
- 34 Međutim, kao prvo, na temelju pravomoćnosti odluka Suda o valjanosti akta Unije, te odluke proizvode svoje pune učinke unatoč eventualnim razlikama u tumačenju koje mogu prouzrokovati.
- 35 Dakle, čak i da su eventualne nesigurnosti vezane uz točan doseg presude od 17. ožujka 2011., AJD Tuna (C-221/09, EU:C:2011:153) definitivno razjašnjene tek pojašnjenima iz presude od 14. listopada 2014., Buono i dr./Komisija (C-12/13 P i C-13/13 P, EU:C:2014:2284), ostaje činjenica da u pogledu prvonavedene presude treba smatrati da je od svoje objave imala doseg koji je pojašnjen u toj drugoj presudi (vidjeti analogijom presudu od 12. veljače 2008., Kempter, C-2/06, EU:C:2008:78, t. 35.).
- 36 Kao drugo, nije sporno da je, u skladu s rješenjem od 14. veljače 2012., Italija/Komisija (T-305/08, neobjavljeno, EU:T:2012:70), Opći sud odlučio da obustavlja postupak pokrenut tužbom Talijanske Republike za poništenje Uredbe br. 530/2008.
- 37 Iz ustaljene sudske prakse Suda proizlazi da se pravomoćnost odnosi samo na činjenična i pravna pitanja koja su stvarno ili nužno riješena sudskom odlukom (presuda od 29. ožujka 2011., ThyssenKrupp Nirosta/Komisija, C-352/09 P, EU:C:2011:191, t. 123.).
- 38 Stoga, budući da Opći sud nije odlučio o tužbi za poništenje Uredbe br. 530/2008 koju je podnijela Talijanska Republika, ne može mu se prigovoriti da je počinio pogrešku koja se tiče prava time što je u pobijanoj presudi zahtjev žalitelja za naknadu štete ispitao na temelju presuda od 17. ožujka 2011., AJD Tuna (C-221/09, EU:C:2011:153) i od 14. listopada 2014., Buono i dr./Komisija (C-12/13 P i C-13/13 P, EU:C:2014:2284).
- 39 Što se tiče navoda žalitelja o legitimnim očekivanjima koja su temeljili na rješenju Općeg suda od 14. veljače 2012., Italija/Komisija (T-305/08, neobjavljeno, EU:T:2012:70), valja podsjetiti da, u skladu s ustaljenom sudskom praksom Suda, pravo pozivanja na načelo zaštite legitimnih očekivanja ima svaki

pojedinaac kojemu je institucija Unije, time što mu je pružila konkretna jamstva, pobudila utemeljena očekivanja. Neovisno o obliku u kojem su priopćena, takva su jamstva konkretne, bezuvjetne i usklađene informacije (presuda od 16. prosinca 2010., Kahla Thüringen Porzellan/Komisija, C-537/08 P, EU:C:2010:769, t. 63. i navedena sudska praksa). Suprotno tomu, nitko se ne može pozvati na povredu tog načela ako ne postoje takva jamstva [presuda od 16. prosinca 2008., Masdar (UK)/Komisija, C-47/07 P, EU:C:2008:726, t. 81.].

40 Međutim, čak i da sudska odluka sama po sebi može stvoriti pravo na utemeljena očekivanja u smislu te sudske prakse, dovoljno je naglasiti da žalitelji u svakom slučaju ne mogu izvući konkretna jamstva o doseg u sudske prakse Suda iz rješenja kojim je Opći sud odlučio obustaviti postupak, poput rješenja od 14. veljače 2012., Italija/Komisija (T-305/08, neobjavljeno, EU:T:2012:70).

41 Iz prethodnih razmatranja proizlazi da prvi žalbeni razlog valja odbiti kao neosnovan.

Drugi žalbeni razlog

Argumentacija stranaka

42 U prilog drugom žalbenom razlogu žalitelji tvrde da je Opći sud u točki 40. pobijane presude počinio pogrešku koja se tiče prava time što je smatrao da različito postupanje koje je Sud utvrdio u presudi od 17. ožujka 2011., AJD Tuna (C-221/09, EU:C:2011:153) ne predstavlja Komisijinu ozbiljnu i očitu povredu načela nediskriminacije.

43 Žalitelji smatraju da iz mišljenja nezavisne odvjetnice Trstenjak u predmetu AJD Tuna (C-221/09, EU:C:2010:500) i iz presude Suda u tom predmetu (presuda od 17. ožujka 2011., AJD Tuna, C-221/09, EU:C:2011:153) proizlazi da različito postupanje o kojem je bila riječ u tom predmetu nije bilo objektivno opravdano i da je stoga predstavljalo ozbiljnu i očitu povredu načela nediskriminacije na temelju nacionalnosti.

44 Prema njihovu mišljenju, taj argument ne može biti doveden u pitanje razlozima koje je Opći sud izložio u točkama 36. do 39. pobijane presude, a na temelju kojih je odlučio da Komisija nije dovoljno ozbiljno povrijedila načelo nediskriminacije.

45 Komisija smatra da drugi žalbeni razlog valja odbiti. S tim u vezi, u biti ističe da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava kad je u točki 34. pobijane presude smatrao da se žalitelji u potporu svojoj tužbi mogu pozvati na postojanje nezakonitosti kojom je zahvaćena Uredba br. 530/2008, iako se, kako je to pravilno presudio Opći sud, ta nezakonitost ne odnosi na njih, s obzirom na to da je ta uredba u odnosu na njih i dalje ostala valjana. Međutim, budući da se ta pogreška koja se tiče prava ne odnosi na izreku te presude, Komisija od Suda zahtijeva da zamijeni obrazloženje.

Ocjena Suda

46 U okviru drugog žalbenog razloga žalitelji Općem sudu u biti prigovaraju da je pogrešno smatrao da povreda načela nediskriminacije – koja proizlazi iz činjenice da su španjolski ribari na temelju članka 2. Uredbe br. 530/2008 za ribolov plavoperajne tune imali jedan tjedan više od plovila s okružujućom mrežom plivaricom koja plove pod grčkom, francuskom, talijanskom, ciparskom i malteškom zastavom ili su registrirana u tim državama članicama – nije bila dovoljno teška ni dovoljno očita da predstavlja Komisijinu ozbiljnu povredu tog načela. Iako smatra da treba ostaviti na snazi izreku pobijane odluke, Komisija u odgovoru na taj razlog ističe da je pobijana presuda zahvaćena pogreškom koja se tiče prava jer je Opći sud smatrao da su se žalitelji u potporu svojoj tužbi mogli pozvati na navedenu povredu načela nediskriminacije.

- 47 Najprije valja ispitati taj Komisijin argument.
- 48 Opći je sud u točkama 16., 17. i 23. pobijane presude podsjetio da iz ustaljene sudske prakse Suda proizlazi, s jedne strane, da je postojanje Unijine izvanugovorne odgovornosti uvjetovano ispunjenjem skupa pretpostavki, među kojima je nezakonitost ponašanja koje se pripisuje institucijama zbog dovoljno ozbiljne povrede pravnog pravila čiji je cilj dodjela prava pojedincima (vidjeti u tom smislu presudu od 9. rujna 2008., FIAMM i dr./Vijeće i Komisija, C-120/06 P i C-121/06 P, EU:C:2008:476, t. 106., 172. i 173).
- 49 S druge strane, Opći je sud naveo da, u skladu s tom istom sudskom praksom, ako nije ispunjena jedna od tih pretpostavki, valja odbiti tužbu u cijelosti a da pritom nije potrebno ispitati druge pretpostavke za postojanje navedene odgovornosti (presude od 19. travnja 2007., Holcim (Deutschland)/Komisija, C-282/05 P, EU:C:2007:226, t. 57. i od 30. travnja 2009., CAS Succhi di Frutta/Komisija, C-497/06 P, neobjavljena, EU:C:2009:273, t. 40.).
- 50 Opći je sud u točki 34. pobijane presude presudio da je u predmetnom slučaju to pravilo povrijeđeno jer je Uredba br. 530/2008 zahvaćena povredom načela nediskriminacije, općeg načela prava Unije čiji je cilj zaštita pojedinaca. Stoga je Opći sud u točkama 35. do 40. te presude ispitao je li to načelo u predmetnom slučaju dovoljno ozbiljno povrijeđeno te je zaključio da nije.
- 51 Time je Opći sud implicitno, ali nužno smatrao da su se žalitelji u prilog svojoj tužbi za naknadu štete mogli pozvati na nezakonitost kojom je zahvaćena Uredba br. 530/2008.
- 52 Međutim, iz ustaljene sudske prakse Suda proizlazi da se načelo jednakog postupanja mora pomiriti s poštovanjem načela zakonitosti, što pretpostavlja da se nitko ne može u svoju korist pozvati na nezakonitost počinjenu u korist trećega (presuda od 10. studenoga 2011., The Rank Group, C-259/10 i C-260/10, EU:C:2011:719, t. 62.).
- 53 Opći je sud u točkama 31. i 32. pobijane presude pravilno podsjetio da je Sud u presudi od 17. ožujka 2011., AJD Tuna (C-221/09, EU:C:2011:153) Uredbu br. 530/2008 proglasio nevaljanom samo u mjeri u kojoj su plovila s okružujućom mrežom plivaricom koja plove pod španjolskom zastavom imala pravo na dodatan tjedan ribolova, dok je ta uredba ostala na snazi u dijelu u kojem određuje zabranu ribolova plavoperajne tune grčkim, francuskim, talijanskim, ciparskim i malteškim plivaricama od 16. lipnja 2008.
- 54 Dakle, kao što je to Sud presudio u presudi od 14. listopada 2014., Buono i dr./Komisija (C-12/13 P i C-13/13 P, EU:C:2014:2284), povreda načela nediskriminacije koja proizlazi iz članka 2. Uredbe br. 530/2008 ni na koji način nije utjecala na valjanost članka 1. te uredbe, koji se osobito odnosio na situaciju žalitelja.
- 55 U tim okolnostima, kao što je to istaknula Komisija, Opći sud nije mogao, a da pritom ne počini pogrešku koja se tiče prava, u točki 34. pobijane odluke smatrati da su žalitelji ipak utemeljeno isticali povredu tog načela u prilog svojoj tužbi, pod uvjetom da je ta povreda bila dovoljno ozbiljna. Budući da se nevaljanost Uredbe br. 530/2008 u korist španjolskih plivarica nije odnosila na situaciju žalitelja, oni se nisu mogli pozivati na tu nevaljanost u prilog svojoj tužbi.
- 56 Iz toga slijedi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je presudio suprotno.
- 57 S obzirom na to, u skladu s ustaljenom sudskom praksom Suda, ako obrazloženje odluke Općeg suda upućuje na povredu prava Unije, a njezina je izreka osnovana iz nekih drugih pravnih razloga, takva povreda ne može dovesti do ukidanja te odluke, nego valja provesti izmjenu obrazloženja (presuda od 26. siječnja 2017., Mamoli Robinetteria/Komisija C-619/13 P, EU:C:2017:50, t. 107. i navedena sudska praksa).

- 58 Međutim, iz razmatranja izloženih u točkama 52. do 56. ove presude proizlazi da u okolnostima predmetnog slučaja žalitelji nisu mogli isticati izvanugovornu odgovornost Unije. Iz toga slijedi da pogreška koja se tiče prava kojom je zahvaćena pobijana presuda ne može dovesti od njezina ukidanja, s obzirom na to da je tom presudom odbijena podnesena tužba kojom su žalitelji nastojali dovesti u pitanje tu odgovornost.
- 59 S obzirom na ta razmatranja, drugi žalbeni razlog valja odbiti kao bespredmetan.
- 60 Stoga žalbu valja odbiti u cijelosti.

Troškovi

- 61 Na temelju članka 184. stavka 2. Poslovnika Suda, kad žalba nije osnovana ili kad je žalba osnovana i Sud sâm konačno odluči u sporu, Sud odlučuje o troškovima. U skladu s člankom 138. stavkom 1. istog poslovnika, koji se na temelju članka 184. stavka 1. tog poslovnika primjenjuje na žalbeni postupak, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da žalitelji nisu uspjeli u postupku te s obzirom na to da je Komisija zatražila da snose troškove, treba im naložiti snošenje troškova ovog žalbenog postupka.

Slijedom navedenoga, Sud (peto vijeće) proglašava i presuđuje:

1. **Žalba se odbija.**
2. **Salvatoreu Aniellu Pappalardu i društvima Pescatori La Tonnara Soc. coop., Fedemar Srl, Testa Giuseppe & C. Snc, Pescatori San Pietro Apostolo Srl, Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo & C. i Valentino Pesca Sas di Camplone Arnaldo & C. nalaže se snošenje troškova.**

Potpisi